

вмѣсто башж си Ирода, убоялъ ся да остане тамо, а отишълъ въ Галилеѣж, въ градъ Назаретъ, гдѣ живѣялъ и понапрѣдъ.

ГЛАВА XI.

Дванадесятилѣтній Иисусъ въ храма.

Иосифъ и Марія всѣхъ годинъ ходили въ Иерусалимъ въ праздника на Пасхѣ-тѣ. Кога Богочеловѣку Иисусу ся исполни дванадесять години, тѣи взяли и Него со себе. Като ся свършили дни-тѣ на праздника, тѣи си трѣгнжли за дома, а Иисусъ останѣлъ въ Иерусалимъ. Иосифъ и Марія, като Го не намѣрили, много ся обеспокоили и върнжли ся въ Иерусалимъ. Тамъ Го дирили цѣлы три дни и найпослѣ Го намѣрили въ храма, гдѣ сѣдѣлъ между учителя-тѣ, распитвалъ ги и слушалъ отговори-тѣ имъ съ голѣмо вниманіе. Всички, что были тамъ, не могли да ся начудятъ на разума и на отговоры-тѣ Му. Като Го видѣла, Прѣчиста-та Му Майка казала: „Сыне мой! зачто направи това съ насъ? Ный ся много беспокоихме и на всѣдѣ Тятрѣсихме.“—„Зачто Мя сте трѣсили? „Отговориль Божественный-тѣ Отрокъ. „Нема вы не знаете, че трѣбва да правѣхъ онова, за което сѣмъ испратенъ отъ Отца Моего?“ Никой тогава не разумѣлъ тыя думы. Той ся върнѣлъ дома съ Иосифа и съ Маріѣхъ; живѣялъ съ нихъ въ Назаретъ и покорявалъ имъ ся во всичко. Майка Му сохранявала всички-тѣ Му думы въ сърдце-то си. А Иисусъ, както приказва Св. Евангелистъ Лука, напрѣдвалъ съ мудрость и возрастъ и благодать у Бога и челоуѣцы-тѣ (Лук. 2. 52).

ГЛАВА XII.

Св. Іоаннѣ проповѣдува въ пустынѣхъ-тѣ Іорданскѣхъ.

Настѣпало вече время, въ което трѣбовало Иисусъ Христосъ да начене да извършава явно велико-то дѣло на ис-